

ECCE HOMO

TRANSFORMERI

REALSUPREMATISTIČKO KINO

REALSUPREMATISTIČKI ANTIKVITET (Old ready objekt)

REALSUPREMATISTIČKE FOTOGRAFIJE

REALSUPREMATISTIČKI SPOMENIK DUCHAMPU

Realsuprematizam je transcendiranje, transponiranje, nadilaženje stvarnosti otkidanjem komada banalnosti i pretvaranjem u nešto što ima novi i viši smisao. On znači živjeti tako da se otkida od "želuca" u korist duha.

Realsuprematizam je promjenjiv poput života samog, svakodnevno mijenja izgled i tok, ali ima nepromjenjivu suštinu. Treba prikazati tu suštinu kroz promjenjivost toka. Odnos života koji živim izvan ili pored umjetnosti, prisilno ili svojevolarno, i onog kada se samo njome bavim/Skokovi u kreativno/"savijanje" stvarnosti do polja kreativnosti.

Realsuprematizam se mijenja kao dani života, pa bi izložba svakodnevno trebala mijenjati izgled.

Kako privremeno zaokružiti Realsuprematizam kada je on tok života samog?

Valjda trenutnim zanosom iza kojeg stoje tri točke, u kojima se privremeno i prividno zaustavlja valovita linija života.

Prividno kao u smrti.

Tri točke napisane posljednjim kapima tinte.

Iza te tri točke cijela se stvarnost prelijeva u prostor bez, cviljenja želuca.

Izlazim po mlijeko, do tržnice.

Napravit ću kavu.

Fasade su sve sive.

Sivozelene, sivožute, sivoplave, sivosmeđe, sivobijele, sivocrne, opet sivozelenkaste, dvije vrste sivožute, toplija i hladnija, pa onda sivocrvenkasta, siva baš siva...

Sivoljubičasta i sivorančasta, dva su najveća ekscesa kvarta.

Na stablima su sve nijanse žutog okera koje se na fasadama miješaju sa sivom.

Onda ulazim u već zeleni park.

Zelene lampe skrivene u zelene krošnje.

Diskretne, stopljene.

Zamišljam ih žutim i vrištavim.

Nisu im dali to pravo da vrište i obojili ih zeleno.

Tako šute sve do mraka.

Imaju one za sebe noć.

Tada požute i ponarančaste.

Hodnik je žut, također.

Stube sive, također.

Ja sjedim doma na putu za atelje.

Klackalica se nećka između realnosti koja proždire umjetnost i one koja to postaje.

Realsuprematizam čeka i buja kao tijesto koje se diže prije pečenja.

Realsuprematizam je nešto što je staro sto godina / i nikad do danas postojeće / pomiješano s esencijom mog života.

Sa životom koji se dijeli između namirenja želuca i duha.

Ona točka, linija zapravo između dva pola, onaj prostor borbe između želuca i duha na koji mi je ukazao Suprematizam, ili koji se kroz njegov duh krhko opredmetio preda mnom u realsuprematističkoj akciji zabilježenoj realsuprematističkim fotografijama.

Realsuprematizam je prepoznavanje trenutka u kojem nas stvarnost zadirkuje ukazanjem svojeg drugog lica. Ushićenje viđenim i uzvratanje smiješkom prepoznatoj nadstvarnosti u procjepu. Šetnja kroz polje realnosti do procjepa u kojem se prepoznaje nadilaženje iste njenim posredovanjem.

Realsuprematizam je početak koji nema cilj.

Život koji završava smrću.

Fragmenti Realsuprematističkog dnevnika, Alen Novoselec